
Krisztinavárosi Harangszó

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA LAPJA

95. SZÁM — 2021. ÁPRILIS

Húsvéti ébredés

A természet törvényeit megfigyelve, könnyen meggyőződhetünk arról, hogy ami ősszel látszólag elhal, tavasszal új életre ébred. Elgondolkodtató, hogy az emberi természetünk „törvényszerűségeire” miért nem figyelünk fel kellőképpen. Ebben a kontextusban húsvétnek fontos üzenete van: mennyei Atyánk, Fia által az emberi természetünk halhatatlanságára hívja fel a figyelmünket. Vagyis ami belőlünk e világhoz tartozik, az a halállal a mulandóság áldozatává válik ugyan, de a feltámadással új életre ébredünk, az örök életre.

A kinyilatkoztatás mindig azt akarta megértetni velünk, hogy van ugyan egy határ, ami korlátozza az életünket, de Isten azon túl is kínál nekünk életet. Ráadásul, az általa kínált örök élet az itt megtapasztalható valóság teljessége.

Amikor húsvét ünnepén Jézus feltámadását ünnepeljük, egyben a számunkra is felkínált feltámadásért is adjunk hálát. Isten jóvoltából ugyanis nemcsak hogy megszülethettünk ebbe a mulandó világba, hanem a feltámadás által, a minket hazaváró mennyei Atyánk otthonába is meghívást kaptunk. Így üljük meg húsvét ünnepét, és ne engedjük, hogy e földi életünkben tapasztalható gondok, betegségek eltereljék figyelmünket a lelki élet forrásaitól, az Istennel való találkozásaink és beszélgetéseink lehetőségétől.

Áldott húsvéti ünnepet kívánok!

Tampu-Ababei József plébános

Krisztinás nap másképp (2.)

A járvány miatt átalakult és több napossá, sőt több hetessé nyúlt Krisztinás napunk keretében a szeptemberi elmaradt agapé helyett – hogy közösségünk tagjai érezzék egyrészt az ünnepi hangulatot, másrészt azt, hogy a plébánia gondol rájuk – karácsonyi csomagok kerültek több családhoz.

A programokat januárban is online térben tudtuk folytatni. Szombaton, 9-én az NCD-ről, a természetes közösségfejlődésről vezetett kerekasztal-beszélgetést Selmeczi-Zsuppányi Maja. Plébániánk belevágott ebbe a projektbe, ami egy állapotfelmérés alapján mozgatja meg az embereket, hogy közösségükért – adományaikhoz és körülményeikhez mérten – tegyenek. A beszélgetés során természetesen a plébánia jövőjéről is szó esett: nyitott, befogadó szívvel kell fordulnunk a keresők felé is; s örülnünk kell annak, ami a jelen korban megadatott számunkra, mondta többek között József atya. Az együttlét hasznosságát jelzi az is, hogy a résztvevők mindegyike kitartott két és fél órán keresztül.

Január 19-én Horváth Ágoston (Guszttyó) néptáncoktatásába lehetett bekapcsolódni. Plébániánk táncos lábú fiatalja videójában a moldvai és gyimesi csángók hagyományából merített, jól megizzasztva a vele táncolókat, tőle tanulókat. Január 23-án délelőtt a gyerekeket szórakoztattuk egy bábelőadás videójával. A *Varázsvirág* című mese hagyományos bábfigurákkal erkölcsi tanulságot fogalmazott meg: másoknak segíteni örömteli dolog. Este Keserű György Miklós akadémikus tartott előadást *Gyógyszeres kezelési lehetőségek a Covid-19 koronavírus-járványban* címmel. A gyógyszerkémiával foglalkozó tudós érdekesen beszélt a kutatási folyamatokról, a különböző vakcinák hatásmechanizmusáról. Mondandóját a laikusok számára is érthető, áttekinthető ábrákkal illusztrálta. Az előadás után a bejelentkezettek zoomos formában kérdéseket tehettek fel, amelyekre a professzor készségesen válaszolt.

Január 30-án este a Prelude Vegyeskar koncertjét szerveztük. A színvonalas – számunkra összevágott videón – Kabdebó Sándor karnagy vezényletével a kórus színes műsorában Monteverdi, Bartók, Ligeti és más magyar kortárs szerzők műveit adta elő. Fontos volt a zene beillesztése a Krisztinás napi programunkba, hiszen templomunk székelyháza hosszú évtizedek óta igényes énekes hagyományokkal rendelkezik. Eseménysorozatunkat a következő nap a 9 órai szentmise keretében, a székelyháza szolgálatával zártuk le. Mindenkinek köszönjük, aki visszajelzett munkánkra.

A felmérés értékelése: múlt és jövő

Köszönjük azoknak, akik kitöltötték a Krisztinás nappal kapcsolatos kérdőívünket! A 19 válaszadó véleményét a következőkben foglalhatjuk össze:

- Öt főnek technikai nehézségei voltak a csatlakozással;
- Átlagosan a 12 alkalomból négyet láttak a válaszadók, a legkevesebb 1, a legtöbb 9 volt. (Meglepő volt a „6 alkalommal értesültem” válasz, mert mi minden alkalmat több csatornán, ugyanúgy hirdettünk.)
- Legjobban – nyilván aktualitása okán – a COVID-19 előadás tetszett (13), ezt követte a Lánchíd (9), József atya előadása, a családi torna, a néptánc, és a Forián-Szabó házaspár megemlékezése Mihály atyáról is több szavazatot kapott.
- A programok tetszettek a válaszadóknak. Tanulságos számunkra egy – vélhetően fiatal – válaszadónk véleménye: „Technikailag jó volt, de nagyon ’öreges’”. Reméljük, ötletadóink között üdvözölhetjük őt a jövőben. Még egy vélemény: „A Facebookon kívül élőknek nehezített pálya.” Tény.
- Sajnos becsúszott egy technikai gikszer, a választásos kérdésfeltevésünkénél – milyen jellegű programokat szervezzünk – kezdetben csak egy választ lehetett megjelölni, ily módon a legtöbb igény az előadásra, beszélgetésre jelentkezett, de volt, egy-egy fő, aki imaéleti, illetve aki szórakoztató alkalmat jelölt meg.
- A „Folytassuk-e a járvány elmúltával az online találkozásokat közvetlen formában az érdekeltek számára szűkebb csoportos programsorozatként? Ha igen, akkor melyiket?” kérdésre a jellemző válaszok: inkább személyesen (2), imaéleti eseményt (3), zártkörű beszélgetést (2), gyerekes családi találkozót (2), előadásokat, hangversenyt akarnák. Van, aki szerint bármelyik hasznos lehet.
- A következő Krisztinás naphoz ötleteket kértünk, igen színes javaslatpaletta alakult ki: többségben az imaélethez kapcsolódó válasz érkezett (lelkigyakorlat, szentségimádás, bibliamagyarázat, közös ima, vetélkedő a Szentírásból, tematikus felolvasás), továbbá javasoltak előadást kerületünk irodalmi nevezetességeiről, a Krisztinavárosi esték előadásait, a helyes ministrálás bemutatását élőben (videó és megbeszélése), kvízt, filmklubot, báb- és meseelőadás. „Vonjuk be a cserkészeket!” hangzott egy hozzászólás. Volt, aki azt írta: „Annyi ötletem megvalósult a múltban, most már szívesen vagyok élvezője a fiatalabb korosztály ötleteinek.”

Felolvasó estünkről – a múltból

Böjti gondolatokkal, *Lélektől lélekig nagyböjtben* címmel tartottunk mi, a Közösségépítő csoport tagjai felolvasó estet március 22-én. Öröm volt válogatni a szívünknek kedves, tartalmas írásokból, versekből, a háttérhez a Szent Keresztoltárt lefényképezni, a böjthöz illő zenét keresni.

A kiválasztott muzsika Liszt Ferenc *De Profundis* című hangszeres zsoltára lett. Csodálatos tehetségű zeneszerzőnk, előadóművésznk 1834-ben olvasta Lamennais abbé *Egy hívő szavai* című könyvét, s még ugyanez évben pár hétre

vendégeskedett nála. A könyv s az abbé személye – aki felnyitotta szemét a tehetségével járó kötelességekre – oly nagy hatással volt Lisztre, hogy hálául kezdte komponálni a zongoraversenyt. Alaptémaként a 130. (129.) zsoltárt választotta, a mélységből az Úr felé kiáltást, aminek reményteli a végkicsengése: „Mert az Úrnál az irgalom és bőséges nála a megváltás.”(8) A történet érdekessége, hogy soha nem fejezte be a remekművet, az utókor is elfeledkezett róla, csak másfél évszázad után bukkantak rá, s egészítették ki.

Méltó aláfestése volt ez a zene felolvasott szövegeinknek, amelyek közt próza és versek váltogatták egymást, József atya bevezető és záró gondolatai keretében. Szembesülhettünk azzal, milyen színes Isten teremtett világa: ugyanazt az írást egyikünk sem választotta. A felolvasott szövegek szerzői: Henri Boulad, Bőjte Csaba, Ferenc pápa, Izajás, Jelenits István, Nemes György, s a költők: Ady Endre, Babits Mihály, Lackfi János, Pilinszky János, Reményik Sándor, Szabó T. Anna, Vörös István. Volt, aki saját gondolatait osztotta meg. Szépnek éreztük a lezárást, két mű is a kegyelemről szólt.

Köszönjük szépen a visszajelzéseket, az online tetszésnyilvánításokon túl személyes köszönetekben is volt részünk. Felolvasóestünkért külön köszönet illeti Beöthy Cecília nővért, aki a kórházból szolgált számunkra a folyamatban biztos ima-hátvédként, s Réder Kristófot, aki a kinek-kinek a saját otthonában felvett videóit egyé vágta össze.

A jövőről

Két-két programot terveztünk április és május hónapokra. Ezeknek időpontját és témáját a Harangszó hátoldalán találják meg. Egyelőre online módon képzeltük el, a pontos címeket és előadókat a későbbiekben hirdetjük.

A Közösségépítő csoport

nevében írta: *Csermák Judit*

Több mint múlt

Széchenyi házasságkötésére emlékeztünk

Széchenyi István szobrának egy kis magánkertje van templomunk bejáratától balra, és két emléktábla is őrzi emlékét annak, hogy a legnagyobb magyar itt kötött házasságot Seilern Crescence-szal (kívül, a főbejáratától jobbra és belül, az üvegajtó tözomszédságában). Mégis kevésszer szoktunk a hazánk múltját meghatározó, de a jelenben is nyomát ott hagyó államférfirra szervezett formában megemlékezni. Mintha csak elmennénk mellette.

A 2021-es Széchenyi-emlékév, amelyet a Gróf Széchenyi Család Alapítvány hirdetett meg Széchenyi születésének 230. évfordulója alkalmából, kiváló alkalomnak bizonyult, hogy ezen változtathassunk, még ha csak egy nagyon picit is, hiszen a koronavírus-járvány közepette nem szervezhettünk nagyszabású ünneplést. A február 4-i emlékmisén a hívek közül alig páran vehettek részt, elsősorban a Széchenyi család és barátaiak voltak jelen, de az Apostol TV-nek köszönhetően az érdeklődők interneten bekapcsolódhattak a szentmise-közvetítésbe.

József atya a nehezítő tényezők ellenére úgy gondolta, fontos, hogy ezzel a szentmisével, amely Széchenyi István és Seilern Crescence házasságkötésének éppen a 185. évfordulóján, február 4-én tartottunk, hagyományt teremtsünk, hogy amikor már gond nélkül meg tudjuk tölteni a templomot, tényleg minél többen összejövünk emlékezni. „Amikor megköszönjük a Jóistennek az ő személyét, azokat az értékeket, amelyeket nemcsak képviselt, hanem közvetített is a magyar társadalom számára, egyben azt is megköszönjük, hogy azóta is sokan vannak, akik hozzá hasonlóan szeretnének sokat tenni az országért, a magyar népért, mindazokért, akik iránt felelősséget éreznek” – mondta el a szentmise bevezetőjében plébánosunk.

A szertartást Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be, plébánosunk mellett koncelebrált Szederkényi Károly gazdagréti plébános, esperes is, jelen volt a kerület polgármestere, V. Naszályi Márta.

Mohos Gábor atya szentbeszédében arról beszélt, hogy amikor Széchenyi Istvánra emlékezünk, egy olyan embert látunk magunk előtt, akinek a természetében, emberi adottságaiban benne rejlett sok minden, és aki – számtalan más emberrel ellentétben – ezeket a lehetőségeket ki is bontakoztatta. A püspök atya szerint minden jóra való törekvés végső soron Isten kegyelméből fakad. Széchenyi egyszerűen csak a szíve készítésének érezhette azt, mi a helyes, mit lenne jó tenni. A szíve nyitott volt ezekre a belső sugalmakra és ebből tettek fakadtak, méghozzá az egész magyar társadalmat átformáló, mind a mai napig ható, látható gyümölcsök – mondta.

Amikor a Lánchídra vagy a Magyar Tudományos Akadémiára tekintünk, Széchenyi kell, hogy eszünkbe jusson, és a Nemzeti Színházat is az ő nevéhez köthetjük. Hihetetlen az a hatás, amit a tudományos, a kulturális, vagy éppen a gazdasági életre, akár a közlekedés fejlődésére gyakorolt. Ez azért lehetséges, mert ott volt benne a vágy, hogy szépet, többet, jobbat adjon; azt az egész közösséget, az egész nemzetet, amelynek ő a tagja, jobb irányba segítse, a fejlődés, a növekedés irányába – tette hozzá.

A feleségről is szólt a püspök atya: Seilern Crescence férjénél volt, amikor Széchenyi beleszeretett, s bár az ő szívét is megérintette Széchenyi, megőrizte a férje, gróf Zichy Károly iránti tiszteletet és a házastársi hűséget. Szerelmük azért teljesebbé vált, azért köthettek házasságot, mert Crescence megözvegyült. Az osztrák származású grófnő nem azért tartotta meg ezeket a kereteket, mert előírás volt – sokan akkoriban sem ragaszkodtak annyira a házastársi hűséghez –, hanem a szívéből fakadó tisztesség vezette erre, ragaszkodott a házasságkötéskor kimondott szavához. „Valószínűleg neki is nagyon nagy szerepe van abban, hogy Széchenyi olyan emberré vált, hogy a legnagyobb magyarnak nevezhették, ráadásul nem más, mint az egyik politikai ellenfele.”

A szertartás végén Széchenyi Tímea, a családi alapítvány elnöke is szót kért, hogy elmondja: egyre erősebb a hite, hogy azt az utat, amit Széchenyiék a házasságkötéskor elkezdtek, folytatniuk kell. Az emlékévben még sok programot terveznek, többek közt egy emlékfutást is májusban, aminek egyik állomása templomunk lenne. Reméljük, addigra úgy alakul az egészségügyi helyzet, hogy gond nélkül meg lehet tartani.

A Széchenyi család honlapján kiemelten köszönetet mondanak a legfiatalabbaknak, akik részt vettek a szentmisén, ráadásul a lehető legaktívabban, ministránsként: Biacs Gergőnek, Zawadowski Júliának és Laurának, Mátyássy Jakabnak, Palugyay-Masát Mártonnak, Pethő Pankának, Kiss Sándornak, Szabó Dorottyának és Hedvignek, és vezetőjüknek, Morvai Gábornak.

„A Széchenyi misén való szolgálatot templomunk főként 2–3. osztályosokból álló ministráncsapata látta el. Ez a 2,5 éve alakult csapat az új generáció, akik a nagyobbak nyomdokain igyekeznek hétről -hétre egyre jobban elsajátítani a ministráns feladatokat, így akár korukat meghaladó bonyolult feladatokat is lehet rájuk bízni. A rendszeres heti gyűlések mellett sok közösségi program színesíti az évet, mely közül kimagaslik a többnapos nyári tábor. Reméljük, évek múltán majd már ők fogják átadni az utánuk jövőeknek a most tanultakat!” – írta a ministránsvezető.

Agonás Szonja

Szent József mint a jelenkori apák példaképe?

Ferenc pápa az idei évre hirdette meg a család évét. Írásomban ennek apropóján azon elmélkedtem, hogy Szent József példája mit adhat a most élő apák számára. Egy teljesen más kultúrában, korszakban élő miben lehet esetleg példakép.

Szent Józsefről nagyon keveset tudunk meg az Újszövetségből. A születéstörténetet leszámítva alig esik szó róla. Mintha kizárólag az lenne a szerepe, hogy a szülni készülő Máriát és a születendő Jézust megvédje, majd őrizze. Pedig egészen biztos, hogy nevelőként is sok éven át jelen volt Jézus életében. József jellegzetessége tehát kettős egyrészt nevelő, másrészt őrző.

A nevelésnek és őrzésnek is létezik fizikai és pszichológiai oldala.

Apák mint „fizikai” védelmezők

József mindenekelőtt ebből a szempontból viselte gondját Jézusnak, vagyis felnevelte, törődött azzal, hogy ne szenvedjen hiányt semmiben, ami egészséges fejlődéséhez szükséges. Ha nagy dologra gondolunk, ilyen az Egyiptomba való menekülés, de természetesen fontos volt, hogy élelmet, ruhát biztosítson számára. De József volt, aki megtanította Jézusnak saját ácsmesterségét is. Az apák, így én is, akarva-akaratlanul példát mutatnak a gyermekeiknek az óvó, védelmező értékekből.

Az apák kezdettől fogva feltétlenül szükségesek a gyerekek egészséges fejlődéséhez. Fizikailag másképp bánnak velük. Egy apa másképpen ér hozzájuk, például fel meri dobni őket, miközben az anyuka nemegyszer csak ijedezik, oda sem mer nézni. De ilyen például a hinta is, ahol az apák bátrabban, magasabbra lendítik a hinta és a gyermekek határait is. Nálunk sincs ez másképp.

Ezzel szemben az anyukák óvják, körülzárják a gyermekeiket.

Az apukák szerepe éppen a komfortzónából való kihívás és a kihívások elé állítás, azzal a megerősítéssel együtt, hogy „meg tudod csinálni”. Ez kell ahhoz, hogy ne legyen a gyerekből „anyámasszony katonája”, hogy felnőttként merjen majd kezdeményezni, kockázatot vállalni. Nálunk is a feleségem az aggodalmasabb én pedig sokkal nagyobb szabadságot adok nekik, de természetesen nem határok nélkül. Szerencsére ez így van jól. Maximálisan kiegészítjük egymást.

Bölcsességre nevelés

A nevelés második dimenziója a „bölcesség”. József Jézus számára a bölcesség példaképe. Ez a bölcesség Isten Szavával táplálkozik. Képzeljük el Józsefet, amint tanította a kis Jézust, hogy hallgassa a Szentírást, különösen

akkor, amikor elkísérte őt a názáreti zsinagógába. Az apák fontos szerepe, hogy ne csak fizikailag, de lelkileg is példát mutassanak. A család közös programja legyen az imádság, a szentmise, de a hitről való beszélgetés is nagyon más, ha ez csak „anyai” programmá válik. Ilyenkor akaratlanul is azt tanítjuk a gyerekeknek, hogy ez valami „női” program, a férfiak ebben nem vesznek részt. Mi tudatosan figyelünk arra, hogy minden lelki program közös, családi programmá váljon. Az apák általi hitéleti nevelés, tanácsadás a gyermekeknek egész életükre szóló ajándék. Néha elmegyünk pár napos „apák-gyermekek” kirándulásra. Ilyenkor este mindig tábortűz melletti közös imádsággal zárjuk a napot. A gyerekeknek ez izgalmas, hiszen lehet a tűzzel játszani, de érződik, hogy számukra is sokat jelent, hogy közösen tudunk hálát adni Istennek.

Kegyelem

Végül a „kegyelem” dimenziójáról a következőket mondta Ferenc pápa: Szent Lukács, amikor Jézusra utal, mindig hangsúlyozza: „az Isten kegyelme volt rajta”. Természetesen itt korlátozottabb Szent József szerepe, az életkorhoz és a bölcsességhez viszonyítva. Azonban súlyos tévedés lenne azt gondolni, hogy egy apa nem tehet semmit azért, hogy gyermeke(ik) növekedjen(ek) Isten kegyelmében. József úgy nevelte Jézust, hogy növekedjék korban, bölcsességben és kegyelemben. Ebben a három dimenzióban segítette őt. Az isteni kegyelem megismerésében, megértésében az apák szívéen keresztül vezet az út. Nálunk érzem, tudom, hogy az isteni kegyelem áradása az apai „eszközökön” keresztül egy nagyon jó „folyosó”. Ne hagyjuk ezt az utat bezáródni!

Nem mindentől kell megóvni

Az apáktól jó esetben azt tanulják meg a gyerekek, hogy az értékeinkért végső soron még akkor is ki kell állnunk, ha az komoly áldozatokkal jár. Egy jó apa nem akarja sem mindentől megóvni, sem szükségtelenül korlátozni, visszatartani a gyermekét, sem mindig megmondani neki, hogy szerinte mi lenne jó a számára. A túlkontrolláló apák gyermekei később, fiatal felnőttként nehezen találják meg önmagukat, és csak bajosan tudják elkülöníteni saját vágyaikat a környezetük elvárásaitól. Egy jó apa engedi, hogy a gyermeke kitapossa a saját útját. Ebbe a folyamatba beleférnek a tévedések, a kudarcok is. Nálam sokszor nehéz megérteni azt, hogy habár szeretném elérni, hogy engedelmes, szófogadó gyerekeim legyenek, ily módon egy adott pillanatban az általam hozott szabályok be nem tartása az atyai akarat ellenállásaként értékelem, holott lehet, hogy csak a saját határaikat próbálgatják. Mennyivel jobb, hogy ezt otthon a biztonságos környezetben teszik, mintha máshol „gyakorolnák” ezt szüntelen.

Zárszó

A Szent Család alappillére József volt, az ő odaadása. Nála Mária és Jézus biztonságban érezhette magát. Ebben példakép lehet. Jó apa az, akire lehet alapozni, akire rá lehet bízni egy életet, egy vagy több gyermek nevelését. Mert megbízhatóan jelen van, és veszély esetén kiáll az övéiért. Elköteleződik irántuk, és ő képviseli a családban a stabilitást. Keretet és alapot biztosít.

Végül Ferenc pápa szavaival zárom gondolataimat, mely az apákhoz szól: „Kérem számotokra a kegyelmet, hogy mindig gyermekeitek mellett álljatok, hagyjátok, hogy növekedjenek, de álljatok közel hozzájuk szeretetetekkel. Legyetek számukra olyanok, mint Szent József: gondozzátok őket, hogy növekedjenek korban, bölcsességben és kegyelemben. Nekik szükségük van rátok, jelenlétetekre, közelségetekre, szeretetetekre. Őrizzétek lépteiket. Haladjatok velük együtt. Mellettük állva legyetek valódi nevelők.”

Selmeczi-Kovács Zsolt

Új vezető cserkészeink élén „Ha újraindulunk, gyereken nem lesz hiány”

A még egyetemista Tibély Orsolya lett a 148-as Nagyboldogasszony Cserkészcsapat parancsnoka. Interjú.

– *Mélyvíz! Szókimondó, tette kész embernek ismerünk, egy plébániai cserkészcsaládban vagy a negyedik gyerek; nyáron a 148-as egy bő 2000 fős nagytábor egyik résztvevő csapata lenne, milyen döntést hoztál, hoztatok a csapatvezetéssel a részvételről, van-e B-terv, mire számíthatnak a krisztinás családok?*

– Úgy látjuk, a Magyar Cserkészszövetség felelős vezetői képesek eldönteni, hogy a Kerületi Nagytábor megrendezhető-e. Kapcsolatba is léptek az operatív törzsszel, amely ha azt mondja, nem biztonságos egy ilyen tábor, elmarad. Van B-terv is, ha esetleg úgy alakul, hogy mégis lehet táborozni, már a táborhely kinézése is folyamatban van. A tábori programokat is mindkét forgatókönyvre felkészülve alakítjuk ki. Ha pedig nem lehet táborozni, akkor nem sodrunk veszélybe senkit, nem lesz tábor.

– *Meddig dől ez el?*

– Nagyon szeretnénk, ha a júliusi tábor előtt két-három hónappal biztos lenne. Sok minden múlik ezen, nem várnak a döntéssel június 1-jéig.

– *Hogy jött az ötlet, hogy a csapat segédtszti garnitúrájából éppen te legyél a parancsnok? Tán magad ambicionáltad ezt?*

– Erről igazán részletesen Horváth Doma tudna mesélni... Amikor elvégeztem a segédtszti képzést, úgy éreztem, nagyon motivált lennék arra, hogy csapatparancsnok legyek, sok mindennel tudnám gazdagítani a csapat életét.

Ahogy viszont teltek az évek, úgy állt, hogy nem biztos, hogy lesz erre lehetőségem, de aztán a távozó Doma megkeresett a tanév elején. Éreztem, hogy mennyire jó, hogy ez éppen most jött és nem hamarabb! Nagyon sok mindent tanultam, amióta a vezetés először eszembe jutott.

– *Tehát egy embertől jött az ötlet, amely aztán kiforrott a segédtszti „karon” belül?*

– Úgy volt, hogy Doma először velem beszélt kettesben, én kértem egy kis gondolkodási időt, hogy van-e erre energiám, majd amikor igent mondtam, Doma minden vezetővel személyesen is beszélt az ötletéről. Ő tartotta a kezében a szálakat.

– *Említetted, hogy nemrég még azt gondoltad, talán nem lesz már lehetőség erre. Ez mintha azt sugallná, hogy egy rövidebb időre tettél vállalást. Így van?*

– Három évre. Utána meglátjuk, hogy mi lesz. Tudom, hogy ez annyira nem sok idő, de igyekszem a döntéseimet és stratégiai elképzeléseimet úgy rendezni, hogy minden segédtszti be legyen vonva; ha átadom ezt a feladatot, nem kell majd mindent nulláról kezdeni.

– *Hogy fér bele ez a tevékenység a mindennapjaidba? Mi mindent csinálsz most?*

– A BME-n végzem a harmadik félévet villamosmérnök-hallgatóként mesterszakon, kicsit lazább ez a félév már, mint az előzőek. Ezen kívül heti 20 órában dolgozom egy audio- és videotechnikával foglalkozó cégnél mint szoftvermérnök. Ezen kívül van családom és párkapcsolatom is.

– *Mi az, amit a csapat mezei tagjaként ellestél a korábbi vezetőktől és folytatod? Mi az, amiben te határozottan mást szeretnél?*

– Amit Domától el tudtam lesni, és tisztelen benne, hogy nagyon jó hangulatúak voltak a segédtszti és egyéb gyűlések is, és bármilyen, korábbi konfliktust nagyon jól kezelt, megteremtette a jó légkört a közös munkához. Ezen felül pedig szeretnék nagyon őrsvezető-központú cspk lenni, mert úgy gondolom, hogy egész tevékenységünk középpontja a gyermekek nevelése, ennek a szolgáltatnak az oroszánrészt pedig az őrsvezetők végzik el. Ezt tartom mindig a szemem előtt.

– *Mit gondolsz arról, hogy a fiatalok nagy létszámban a cserkészcsapatban, illetve a Szent Gellért-iskolában vannak jelen, a plébánia életébe nagyságrendekkel kevesebben kapcsolódnak be? Elérhető-e, szükséges-e ebben változás?*

– Eddig is működött lelki munkacsoport a csapatban, de most gyarapodott is pár új taggal. József atyával én szoktam is beszélni rendszeresen, épp most van napirenden a csapat lelki életének megújításáról szóló kérdés. Az ilyen irányú kommunikáció elkezdődött, nagy lehetőséget látok ebben.

– *Milyen képet fest számodra most a csapat – gyerekek, vezetők, csúnya szóval élve infrastruktúra? Miben kell még megerősödni, miben állunk jól?*

– Vezetőből és gyerekből is van elég, és el is tudjuk látni a mindennapi feladatainkat, sőt! Az anyagi helyzete a csapatnak rendezett, köszönhetően az 1 százalékos adófelajánlásoknak: az eszközparkot karban tudjuk tartani és fejleszteni is, még arra is jut, hogy a tábordíjat alacsonyan tartsuk. Nagy előny, hogy van egy szép cserkészotthonunk, és hogy a plébánián lehetünk. Amiben előreléphetnénk, az a már bevezetett raji (korban közeli néhány őr csoportja - a szerk.) rendszer megerősítése, mert azt érzem, hogy van 25 nagyon aktív vezetőnk, 18 őrvezető, de nem lehet rájuk minőségileg odafigyelni, míg raji rendszerben erre nagyobb a lehetőség. Ha pedig egy őrvezető jobban tud szolgálni, a gyerekeknek is még jobb lesz!

– *A közelmúltban egy interjúban részletesebben is beszéltél a „kütyük” nélküli cserkészéletről, táborozásról. Ez a már-már békebelinek számító, idilli, de mindenképp XX. századi állapot meddig tartható még fenn?*

– A járvány alatt alapvetően kellett az eszközökhöz nyúlni, de én személyesen nem örülnék neki, ha a telefon beköltözne a táborba is, nem támogatnám ezt az irányt. Enélkül a gyerekek és én is iszonyú nagy pluszt kapunk a táborban, „jelen vagyunk”, nem szóródik szét a figyelem hatszáz felé. A természet önmagában nem tesz csodát, de a természet csodáinak megéléséhez szükség van arra, hogy ne legyen ott a kezünkben a telefon! Lehet, hogy ezt egyre nehezebb sokaknak elfogadni. De telefonnal élni az a hétköznapiak része, abban nincs semmi újdonság.

– *Ha már a járvány újra szóba került: hogyan szervezhető újjá a csapat élete nyártól, őszől? Visszajönnek, akik a képernyők elé kényszerültek?*

– Ha újraindulunk, gyerekekben nem lesz hiány. Azt látom az őrökön, hogy mindenkinek hiányzik, hogy személyesen is találkozzon a másikkal. Arra is nagy esély van, hogy aki online nem „járt le” őrsgyűlésre, az most mégis jönni fog, mert személyesen mindez nagyobb élmény. A mi malmunkra hajtja a vizet, hogy a személyességre mindenki nagyon ki van éhezve. A cserkészetnek pedig mindig nagy megtartó ereje volt a közösség, ami most különösen is nagy létszükséglet.

Bucsy-Sólyomváry Levente

75 év élet, 50 év a Krisztinában

Lubickolok a plébánián pezsgő (igen, még a karantén körülményei között bűvő pataként is pezsgő) közösségi élet habjai között, elérve az igen súlyosan hangzó 75. életévemet, elgondolkodtam, hogyan is alakult ez ki a korábbi kötelező mély hallgatásból.

Kisgyermekkoromban gondtalanul éltem negyedik gyermekként egy szerető család háború utáni szűkös életét. Kirándulni jártunk, vadat lesni, gombát, erdei bogyókat, somot, csipkét stb. szedni. Gyermekkorunkat

bearanyozták apám vadásztörténetei, meséi és fölolvadásai: Zsindely, Fekete, Széchenyi. A vadászélményekből sajnos kimaradtam, mert háború után elvették apám engedélyét, majd a vadászfegyvereit is. Végül őt is elvitték, s az oroszlányi szénbányában dolgoztatták.

Templomi életünk – a kor lehetőségeihez igazodva – nem haladta meg a vasárnapi misére járást.

Kisiskolás koromban az élet és a sport a tenispályán folyt – ma bölcsőde van ott –; teniszeztünk, pingpongoztunk, ipiapacsoztunk és segítünk a pályák karbantartásánál. Időnként labdát szedtünk a felnőtteknek, jó kis zsebpénz volt, egy óra 4 forint.

Felsősként már indult a társasági élet: egy tanárnőnk baráti kört szervezett, valahogy úgy, hogy véletlenül mindannyian találkoztunk a 9-es misén. Voltak iskolai és házibulik, mindegyiken sok zenével, tánccal. Későbbi feleségemet ebben a közösségben ismertem meg, s innen nézve, jól megszerettem.

A középiskola négy 4 év volt a Toldy gimnáziumban, majd öt évre Veszprémbe költöztem a vegyipari egyetem miatt. A nyarak vidám balatonozással, időnként vitorlázással teltek.

1969-ben volt az esküvőnk a városmajori templomban, majd az akkor szokásos nagy lakodalom volt anyósoméknál, voltunk vagy húszan.

Új, közös életünk ekkor kezdődött, beköltöztünk feleségem elhunyt nagyszüleinek lakásába, mely albérlőkkel volt terhes. De fedél volt a fejünk felett.

Zsuzsa diplomázott és vállalati jogászi gyakorlatot szerzett, én a százhalombattai kőolajfinomítóban nappali-éjszakai váltott műszakban dolgoztam termelésirányítóként, érdekes, felelősségteljes munka volt.

Gyermekeink születése – Eszter 1972-ben, Péter 1974-ben jött világra – új értelmet adott életünknek. Már kisgyermekkoruktól bekapcsolódtak az egyházközösség körül bontakozó életbe, a kékruházásba, ministrálásba. Blanckenstein Miklós atya érkezése, fiatalos energiája, tehetsége és a levegőben érezhető váltás szele nagyot fordított a világunkon. Akkor alakultak a kisközösségek, az énekes- és ministránsközösségek.

Számunkra döntő fordulatot az 1988-as péliföldszentkereszti táborozás jelentette. A Balogh Attila és Blaskovics Laci főministránsok vezette táborban énekesek és ministránsok vettek részt, mi, Roszmusz András és Ili, Bucsy Gyuri, Zsolt Miklós és Zsuzsa a táborozás szülői háttérét biztosítottuk. Az ottani szép élmények máig kedvenc helyeink közé emelték Péliföldet.

Andrásfalvyék nagy aktivitása, a német cserkészek vállalkozó kedve s a krisztinás közösségek munkája eredményeként 1989-ben Heregréten nagytábor volt mintegy 130 résztvevővel. Ezután tovább bontakozott a cserkészlet, tíz-

tizenkét felnőtt ideiglenes tiszti fogadalmat tett, 5. osztálytól felfelé az ifjak cserkészfogadalmat, a kisebbek kiscserkész ígéretet tettek. Roszmusz András cspk-vá választottuk. Munkánkat a 148-as csapat öreg cserkészei is segítették.

A Várhegyi István plébános atyával folytatott megbeszélések eredményeként a cserkészek használatra megkapták a plébánia pincéjét, ahol óriási munka kezdődött: Hajna Rezső és Ági, valamint barátaik irányításával 10 konténernyi lomtól és szeméttől szabadult meg a pince, majd több éves építőmunka árán vált használható, ipari jellegű „cserkészotthonná”.

Megindult a cserkészélet évenkénti nagytáborral, pár napos téli táborral, őrsvezetői és segédtszti valamint tisztképzéssel. Történelmünk részleteiről csapatunk honlapján sokat lehet olvasni. Zsuzsa feleségem és én jó tíz éven keresztül voltunk kiscserkészvezetők. Ez idő alatt minden szabadidőnket és szabadságunkat a cserkészlet foglalta el. Nem könnyű, de sok örömet adó munka volt, ma egy kicsit a háttérbe vonultunk. Én vitorláimat az egyházközségi munka felé fordítottam, több ciklusban tanácsstag és áldoztató voltam és vagyok, hat unoka és egy Covid-injekció boldog tulajdonosa.

Zsolt Miklós

Így közvetítünk mi

Legyen a világjárvány egyik pozitívuma, hogy bevárta, míg az online közvetítés kényszere bevárta az ahhoz való könnyed hozzáférhetőséget!

Amikor bölcs és felelős megyéspüspökünk, Erdő Péter bíboros döntése visszaváltoztatta sine populóra (nép nélkülire) szeretett szentmiséinket, egy év után ismét felvetődött, hogy ne elégedjünk meg YouTube-os Pál Ferivel, Margit körúttal, miskolci jezsuita gyermekisével stb., hanem nekünk is legyen saját közvetítésünk, így legalább valamennyire együtt lehetünk. József atyánál nyílt kapukat döngettünk: Palugyay-Masát Miklós, Réder Kristóf (Kiko), Morandini Kristóf, Nyíri-Szabó Attila (NyíSZA) és jómagam azonnal egymásra találtunk, és elhelyezkedtünk a még nem is létező gépezet fogaskerekeiként.

Már az első sine populo vasárnapon „saját online misénk” volt!

Először is: biztosra szerettünk volna menni, nehogy technikai akadályok miatt a misére „érkező” hívőtársakat cserben hagyjuk. Először a frissen felújított biztonsági kamerarendszert egyik kameráját és a templom saját hangrendszerét kötöttük be az „internetbe”, és bár lepróbáltuk a folyamatot, a templomi internetellátás „megszaggatta” a közvetítést, és a képpel sem voltunk elégedettek – innen is köszönjük a rengeteg, egy irányba mutató visszajelzést.

Azt már-már élvezet volt megtapasztalni, hogy mindannyiunk kérés nélkül is tudta a maga feladatát: Miklós a honlapon gondozta az eseményeket, és ellenőrizte, hogy nézőként/hallgatóként minden rendben van-e, NyíSZA a hangot tette folyamatosan egységessé, Kiko és én pedig a képi világot és a Facebook-megfelelőséget próbáltuk rendezni, a plébános atya javaslatait is figyelembe véve; Kristóf pedig „mindent tud mindenről”, így ma már szinte bármelyikünk helyén ott tud lenni.

Egy héttel később már közéről, egy egyházi flottás, korlátlan internetes mobillal, állványról közvetítettünk úgy, hogy a hangot is megosztottuk a templomi hálózat és egy kis hangfal között, utóbbit közvetlenül a mobiltelefon mellett helyeztük el. Ez bizonyult fapadosként is a legjobb (átmeneti) megoldásnak.

Nagy kegyelem volt megélni, hogy plébános atyánk és a szolgálatot teljesítő szkóla, valamint Erzsike, a kántor is teljes egységben követték le ezt a kényszerű folyamatot, mindenki ugyanazt a célt tartotta szem előtt: eljuttatni a szent liturgiát családjainkhoz ezen a XXI. századi módon.

Nem tudni még, hogyan lesz tovább, hiszen a templom nyilvánvalóan nem tévéműsor díszlete, de amint a mostani feladatot remélhetőleg folyamatosan javuló színvonalon sikerül teljesíteni, úgy egy új helyzethez alkalmazkodni sem lesz probléma...

...de azért jó lesz már újra együtt lenni!

BSL

Isten ideje

- Mennyi neked, Uram, egymillió év?
- Annyi, mint neked egy pillanat.
- És mennyi neked egymilliárd forint?
- Annyi, mint neked egy fillér.
- Hát nem tudnál akkor nekem adni egymilliárd forintot? Hiszen az neked csak annyi, mint nekem egy fillér.
- Egy pillanat – felelte az Örökkévaló.

Így szól az ismert vicc, és mi most mintha nem is az egymilliárdot, de azt várnánk – egy nagyobb nyári szusszanással együtt – több mint egy éve, hogy Isten visszajöjjön, és visszahozza a tegnapi napot, a régi kerékvágást.

S közben lehet, hogy pont arról szól ez az egész, hosszú hónapokra nyúló lelkgyakorlat, hogy éppen azt, a tegnapot, a régi kerékvágást ne akarjuk, ne? Meg pont arról, hogy Isten nem is ment el, hanem itt van, minden egyes pillanatunkban, éppen úgy, mint ahogy eddig is itt volt, csak talán nem vettük észre a mindennapok örült sietségében?

Lehet, hogy pont azért kaptam ezt a home office-t, az esti elcsendesülést, amikor már csak az illetékesek lehetnek az utcán 8 után, hogy tényleg le tudjak csendesedni? Hogy el tudjam engedni a napot, akár egyedül, akár a családdal egy asztalhoz ülve? Hogy ha megyek a munkába, azt vizsgáljam aggódva, hogy a többiek bírják-e még ezt a helyzetet? Azért, hogy a maszkon keresztül is ránevessek a bolti eladóra, aki már órák óta alig kap levegőt a „szájkosárban”?

Lehet, hogy azért, hogy érezzem, milyen nagy kincs a családom? Még akkor is, ha ledobja valamennyiünket a net, ha nem tudok figyelni a munkámra, mert éppen online tanórája van mellettem az egyik gyereknek.

Lehet, hogy azért, hogy érezzem, ha egyedül is élek, akkor is van, akire számíthatok, aki hoz nekem enni? Hogy Isten akkor is szól a csendben?

Néha vagy sokszor mindannyian besokallunk a kétdimenziós emberektől a számítógép monitorján, attól, hogy nem lehet ide vagy oda menni, hogy elvették tőlünk az életünket. Holott nem maradt más éppen, csak maga az élet. Az élet a maga pőre, egyszerű valóságában. Ahogy Isten adta és bármelyik pillanatban el is veheti.

Nem tudhatjátok sem a napot, sem az órát. Hm, mintha ezt olvastam volna már valahol. Lehet, hogy azért van mindez, hogy még többet olvassam azt a Könyvet, ami ezt is tartalmazza? Hogy egy kicsit elbeszélgessek a szerzővel? Hiszen bár mindenki messze van, ő ott van mellettem, alattam, fölöttem, körülöttem, bennem.

Biztosan már akkor is örülni fog, ha mindennap egy-egy pillanattal többet adok neki.

ASz

*****

Kedves Testvérek! A járvány miatt a krisztinás programok az online térbe kényerültek. Ezek közül több a Zoom nevű programon keresztül valósul meg. Ennek a telepítéséhez adunk egy kis segítséget. Ezt a programot az alábbi helyről lehet letölteni a számítógépre: <https://zoom.us/support/download>. Ezt a címet beírva a böngészőbe, a linkekre kattintás után a gép megkezdheti a ZoomInstaller.exe letöltését, melyet a felugró ablakban a Futtatás gombra kattintással kell jóváhagyni. Ezután engedélyezze a Windows számára, hogy a Zoom program elvégezze a telepítést. Ha a telepítés megtörtént, megjelenik a Zoom belépési ablaka, ami azt jelenti: sikerült a művelet.

A krisztinás programok előtt mindig összegyűjtjük az érdeklődők e-mail-címét, és egy levélben részletesen leírjuk nekik, hol lehet csatlakozni majd a zoomos beszélgetéshez. Reméljük, tudtunk segíteni, hogy még többen csatlakozzanak az online programokhoz.

Réder Kristóf

Gólyahírek

Március 7-én jött a világra Walthier Edina és Dankó Dénes hatodik gyermeke. A kis Bendegúzról, szüleiről és testvéreiről, Boglárkáról, Borókáról, Bulcsúról, Bíborkáról és Borsikáról több rajz is készült már, amikor József atya arra kérte a gyerekeket a március 22-i szentmisén, örökítsék meg családjukat.

Március 24-én megszületett György-Farkas Zsófi és Csermák Ambrus negyedik gyermeke. A három bátyja nagy örömmel fogadta a kis Csengét.

Nyíri-Szabó Eszter

Hívogató

Kedves Testvérek!

Egyelőre interneten keresztül közvetített programokkal számolunk, de amint lehetővé válik, szeretnénk a valódi közösségi élmény örömét újra megélni, és személyes részvételű eseményeket tartani.

Imádkozzunk és tegyünk is érte, hogy így legyen!

Tervezett programjaink:

- **április 17., szombat este:** Gyerekes családok szüleinek találkozója, előadás és beszélgetés teremtésvédelmi témában
- **április 19., hétfő este:** Krisztinavárosi esték: előadás a Hauszmann-örökségről
- **május 15., szombat délelőtt:** Séta templomunkban
- **május 31., hétfő este:** Krisztinavárosi esték: előadás az autonóm autókról

Kiadó: Budapest-Krisztinavárosi Havas Boldogasszony Plébánia 1016 Budapest, Mészáros u. 1.
Tel.: +36/1/3564388, mobil: +36/20/3420697,

www.krisztinatemplom.hu, www.facebook.com/havasboldogasszony

A szentmisék, a plébániai fogadóórák és a karitás fogadóórája aktuális rendje plébániánk internetes oldalán, illetve Facebook-oldalán található.

Számlaszám: CIB Bank 10700419-65647879-51100005

Felelős kiadó: Tampu-Ababei József plébános Főszerkesztő: Agonás Szonja

A következő lapszám 2021. június elején jelenik meg.